

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. De simplicitate opposita duplicitati, & simulationi. Ex Veteri. Ex Novo.
Ex Patribus, & alijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Quis dabit mihi pennas, sicut columbae? & volabo. Pl. 54. 7. Cur non potius aquilæ? cum hæc multò altius, & velocius, quam columba volet? Columba typus est simplicitatis: *estote simplices sicut columbae*, ad volandum in altum, non pennas aquilæ, id est, superborum, petit; sed columbæ, humilium, simplicitum. Sylveira in Matth. 16.

Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani. Pl. 103. 16. S. August. hic: satiata sunt prius ligna campi; prius humiles satiati sunt; deinde etiam cedri Libani, sed quas plantavit ipse.

Stellio manibus nititur, & moratur in adibus regis. Prov. 30. 28. Cur tam alta occupat stellio pennis orbatus; quando plures aves in dumetis nidificant? S. Gregor. mor. l. 6. c. 7. plerumque aves, quas ad volatum penna sublevat, in vepribus resident: & stellio, qui ad volandum pennas non habet, nitens manibus ædificium regis tenet. Quia nimirum sæpe ingeniosi in pravis actionibus remanent: & simplices, quos ingenii penna non adjuvat, ad obtinenda mœnia virtus operationis levat. Stellio igitur, dum manibus nititur, in regis adibus moratur: quia illo simplex per intelligentiam recti operis pervenit, quò ingeniosus minimè ascendit.

Oculi tui columbarum. Cant. 4. 1. Cur oculos columbinos laudat? si perspicaciam celebrat, cur aquilæ non comparat? quia ad ipsum contemplandum, & mysteria ejus cognoscenda, non prævalet acies aquilæ, sed simplicitas columbæ. Sylveira in Joan. 7.

Ex Novo.

Et procidenter. Matth. 2. 11. Flectant genua Mundi sapientes ante puerum parvulum; ut omnis Mundi sapientia ante Christi simplicitatem incurvetur. Sim Cast. l. 1. c. 15.

Et circumbat JESUS totam Galileam. Matth. 4. 23. Perambulat oppidula, & vicos: quia in his locis major necessitas cœlestis doctrinæ; quam in civitatibus, ubi sunt multi Doctores. Sylveira hic. q. 1.

Cum autem descendisset de monte, secuta sunt eum turba multa. Matth. 8. 1. Nota cum S. Chrysoft. hom. 26. Euthymio, &c. quòd turba sequatur; quæ erat erga Christum devota; non autem principes, scribæ & Pharisei. Nam hi, suâ falsâ scientiâ inflati veram, & solidam, Christi sapientiam spernebant. Sylveira hic.

Quem dicunt homines esse Filium hominis? Matth. 16. 13. Theophylactus: non interrogat, quem me dicunt Pharisei? sed homines? de simplici multitudine dicens. Luc. 9. 18. scribit: *quem me dicunt esse turba?* Interrogat de simplicibus: hi enim valde apti ad divina mysteria ediscenda. Sylveira hic. q. 3.

Tu es Christus Filius Dei vivi. Matth. 16. 16. Quò tendunt longissimæ studiorum noctes? quò tanta frequentia populi, & sapientiæ lumina? quando rudis Piscator, sapien-

tibus oculator, abstrusa divinitatis dogmata manifestè insinuat. Bæza t. 3. l. 14. c. 2. §. 9.

Omnis turba veniebat ad eum. Marci 2. 13. Dum omnem turbam ad eum venisse scribit, qui illum sequebantur; non Scribas, aut Phariseos, extitisse insinuat; sed homines simplices; omnisque fuci, & astutiæ, expertes; nec non sanò, incorruptoque, judicio præditos. Victor Antioch, hic.

Et pastores erant in regione. Luc. 2. 8. Tres pastores erant; sicut & Magi tres, ut Beda habet lib. de locis sanctis c. 8. Cur ad tantum mysterium non proceres, vel regiò sanguine nati; sed viles homines, assumuntur? quia pastores sunt homines simplices sinè dolò; quique veritatem fucare non solent; & ideò valde apti ad fidem eis dandam. Prov. 3. 32. cum simplicibus sermocinatio ejus. Sylveira hic. Non mediocre fidei tibi hoc videatur exemplum, quòd vilis sit persona pastorum. Certè quò vilior ad prudentiam, eò pretiosior ad fidem. Non gymnasia, choris referta sapientum; sed plebem Dominus simplicem requisivit; quæ phalerare audita, & fucare, nesciret. S. Ambros. l. 2. in Luc. Ob id quoque, præ cæteris, pastoribus his beneficium hoc obigit: quia præ cæteris simplices erant, dolique expertes. Titus Bostrensis.

Beatus venter, qui te portavit. Luc. 11. 27. Illa doctrina Christi, quæ præcessit, non in malevolis scribis, & Phariseis; sed in una simplici, & devota, muliere fructum edidit. Clamat de turba: mulier enim plebeja erat. Sylveira hic.

§. II.

De simplicitate oppositâ duplicitati, & simulationi.

Ex Veteri.

Cur præcepit vobis Deus? Gen. 3. 1. Cur dæmon, cum callidè cupiebat Evam vincere, non in columbæ mansuetæ specie, sed in colubri formidabilis, paravit insidias? illam citius, & libentius, quam colubrum auscultaret. Hugo à S. Vict. venit ad hominem in serpente callidus hostis: qui, si permixtus fuisset, in forma columbæ venire maluisset. Sed hoc vas sibi Spiritus S. reservavit: quia profectò dignum non erat, ut Spiritus malignus illam formam homini odiosam faceret; in qua postmodum eidem Spiritus S. apparere debuisset. de Castillo Illat. 115.

Abominaciones Ægyptiorum immolabimus Domino. Ex. 8. 26. Oves quippe Ægyptii dedignantur edere: quòd autem abominantur Ægyptii, hoc nos offerimus: quia conscientia simplicitatem, quam sapientes hujus Mundi fatuitatem putant; hanc justi Domino in sacrificium immolant. V. Beda hic.

Oculi tui columbarum. Cant. 1. 14. Sponsæ decorem sponsus maxime ab oculis dilaudat; quòd eos habeat non vulpinos, non lupinos, non vulturinos, id est, non obliquos, non fraudulentos, & simulatos, non invidios, & rapaces, spectantes ad prædam; sed columbinos, id est,

id est, simplices, candidos, ingenuos, pudicos, rectos, amabiles, manuetos. Sept. vertunt: *Oculi tui columba*; in Nominativo plurali q. d. oculi tui adeo belli, candidi, amabiles, sunt; ut non tam columbini, quam columbae ipsae esse videantur. Cornelius hic. Oculi cordis tui simplices, & mundi; atque ab omni duplicitate fallendi, ac simulandi, prorsus immunes. V. Beda l. 2. hic.

Ego flos campi. Cant. 2. 1. id est, simplicitum. Hugo Card. hic.

Dilectus meus candidus, & rubicundus. Cant. 5. 10. En, unde sit sponsi sui laudes exorsa Ecclesia! Nam & ipsemet, decoris sui pompam explicaturus in Thabor, nullas gemmas advexit, nulla sparsit aromata; non aurum vultui, aut vesti, imposuit; unum non neglexit candorem, Matth. 17. 2. *resplenduit factes ejus sicut sol; vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix*: Geminò frontis, vestisque candore; quem è luce, & nive, hausit, pompam omnem gloriae inclusit. Et cunctatis etiamnum in amplexum volare sinceritatis? Idem ibid.

Veni de Libano, coronaberis. Cant. 4. 8. An nescis, candere praë nive Libanum? Quid porò in candore designatur nivium, nisi animi candor ingenui? Nusquam non candet, cum placet. *Una est columba mea, perfecta mea.* Cant. 6. 8. Oliva l. 1. Strom.

Ex Novo.

Et simplices, sicut columba. Matth. 10. 16. Quid opis in conflictu simplicitas afferet pugnantibus in feras? quid columbae cum lupis? age, videamus, ut animi ingenuitas, & lorica, & gladius, sit; eaque validius, quam ferrò, contra omnes hostes, muniamur. Nemo Etai lupum esse negabit, & Jacob columbam; vel in utero matris conflixere. Sed ter supplantatus à Jacob Esau, modò pede retinetur, nè nascatur; modò lente in mercimonium adigitur principatus; modò patinà deluditur, speque sua cadit. Et quibus pugnavit armis columba contra lupum? candore suo. Gen. 25. 27. *Factus est Esau vir gnarus venandi, Jacob autem vir simplex habitabat in tabernaculis.* Prov. 2. 21. *qui enim recti sunt, habitabunt in terra, & simplices permanebunt in ea: impii verò de terra perdentur.* En, ut sua stet mole simplicitas; cumque fugae aprior columba videatur, quam constantia; stabilitur tamen pennis in bases obduratis. Fortè, inquit, nullis oppugnatur adversariis: imò deridetur *justi simplicitas.* Job. 12. 4. Et Prov. 29. 10. *viri sanguinum oderunt simplicem.* Et tamen, licet probro sit candor, & odio; triumphat de astutia. *Qui decipit justos in via mala, in interitu suo corruet, & simplices possidebunt bona ejus.* Prov. 28. 10. Quà freti armaturà penetrabunt simplices in possessionem, praediaque astutiae? nullà, sed inermes ipsa simplicitas levabit. *Simplicitas justorum diriget eos; & supplantatio perversorum vastabit* Polyanth. Sacra. Tom. II.

illos. Prov. 11. 3. Oliva l. 1. Strom, §. Et simplices sicut columbae.

Talium est regnum caelorum. Matth. 19. 14. Nè ministri Christi obnoxii essent duplicitati, & simulationi; Christus Evangelium condidit in perpetuis, sinceritatis, & candoris, pronuntiatis: modò è caelo evocans simplices columbas; modò infantes sine dolò sibi in gremium admovens; mox suos, oves simplices vocans. *Talium est enim regnum caelorum.* S. Hieron. l. 3. Matth. significanter dixit, *talium*, non aliorum: ut ostenderet, non aetatem regnare, sed mores: & his, qui similem habent innocentiam, & simplicitatem, praemium repromitti. Oliva t. 2. conc. 31.

Gloria nostra haec est, testimonium conscientiae nostrae: quòd in simplicitate cordis, & sinceritate Dei; & non in sapientia carnali-conversati sumus in hoc Mundo. 2. Cor. 1. 12.

Ex Patribus, & Aliis.

Cordis simplicitas, dies est; quam fraus non obnubilat, non obtenebrat mendacium, non obscurat invidia, non obfuscat dolus: quam lux veritatis illuminat, praesentiae divinae claritas illustrat. S. Gregor. in Pl. 5. penitent. In quacunque die &c.

Habet & Christiana simplicitas infantiam suam. Sicut enim infans nescit irasci, fraudare non novit, referre non aude; ita & Christianitatis infantia laedentibus non irascitur, spoliatis non resistit, caedentibus non repugnat. Sanct. Maximus hom. 4. in festo Pasch.

Persea. Lem: *Concordia cordis, & oris.* Fructus arboris Persea formam cordis praesentat; folium autem cum lingua similitudinem habet. Plutarchus. Picinelli.

§. III.

De simplicitati opposita duplicitate, & simulatione.

Ex Veteri, & Novo.

CAin Abelem deambulatum duxit: egrediamur foras. Gen. 4. 8. Absolon Amnonem ad epulum lautum invitavit. 2. Reg. 13. 16. Jahel Sisarae conciliavit somnum Judic. 4. 19. Samsonem Dalila blanditiis irretivit. Judic. 16. 19. Trypho Jonathan honoratò hospitio excepit. 1. Machab. 12. 42. S. Chryost. hom. 16. ad pop. decipientium maximè hoc opus est; prius suavia proponere, quòd mox inferant tristitia.

Et levavit Saul vocem suam, & flevit; dixitque ad David: justior tu es, quam ego &c. 1. Reg. 24. 17. 18. Nihilominus David tunc magis timet, & cum suis in verticem montis paulatim recedit. Cur? Carthusianus: David, & viri ejus, conjece-runt, quòd brevi eos insequerentur. Alvarez Illustr. 41.

0000

Magister,